MILOTICE

LETNÍ ZPRAVODAJ

2/2024
XXVI. ročník

OÚ Kontakty

Starosta
518 619 011

Místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel, podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní, majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
604 383 517

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

Minigolf
702 013 810

podatelna@milotice.cz
starosta@milotice.cz
kultura@milotice.cz
mistostarosta@milotice.cz
poplatky@milotice.cz
finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané.
Přišly letní měsíce, rok se nám překlopil do své druhé poloviny a nám se tak naskytla možnost bilancovat.
Přibližně za měsíc budeme pořádat Národopisný festival kyjovského Dolňácka. Přípravy jsou v plném proudu, opraveno bylo pódium a nový kabát dostala i provozní budova. Program je také hotov, a tak se můžete i letos těšit na velmi zajímavý a pestrý festivalový víkend 1. – 4. srpna. Ano, první pořad s názvem Dary života, autorky Elišky Dřevěné, bude letos netradičně už ve čtvrtek v 18.30 h. Kompletní podrobné informace najdete na internetových stránkách www.festivalmilotice.cz a my se už teď těšíme, že se na této krásné folklorní události s vámi uvidíme.
Letos jsme zahájili opravu poslední části bývalé mateřské školky na Rafandě, která je využívána spolky. Vznikne tedy další hezký prostor pro setkávání. Práce jsou ve své závěrečné fázi a my bychom rádi nové prostory ukázali veřejnosti na konci prázdnin. Více se dozvíte v článku pana místostarosty.
Dále byla zakoupena a usazena zastávka u školy (směr do obce), tady chybí ještě položit dlažbu. A menší opravou prošla i komunikace v ulici Fučíkova.
V květnu a červnu jsme vypsali výběrové řízení na zhotovení parkoviště na křižovatce ulic Díly a Vývoz a na rozšíření ulice Záluží. Obě tyto investice budou hotovy do konce měsíce října.
Co už se zdálo jako nereálné, je stavební výstavba v lokalitě Závistě. Nečekané se ale stalo skutečností, v minulých dnech došlo k podepsání posledních smluv, na základě kterých můžeme dokončit reparcelaci celé této části tak, aby na nových parcelách mohly vyrůst domy. Z pozemků všech vlastníků byly vyčleněny komunikace a prostory pro zeleň. Jakmile budou dořešeny všechny majetkoprávní vztahy, můžeme začít s přípravou projektové dokumentace pro výstavbu inženýrských sítí tak, aby prostor, kde bude v budoucnu moct vyrůst více než 55 rodinných domů, byl nachystán co nejdříve.
Léto je doba, kdy si většina z nás dopřeje i chvíle odpočinku a možná i nějakou dovolenou. Přeji vám hodně krásných okamžiků, buďte na sebe opatrní, ať se ve zdraví potkáme třeba na akcích, které pořádáme.

Radek Šeďa, starosta

Z jednání zastupitelstva

ZO ze dne 7. 5. 2024
ZO schvaluje:

- dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo se společností F&K&B, a.s. se sídlem Na Valtické 756/89, 691 41 Břeclav, IČ 26236061 na zakázku „Úprava obecního úřadu obce Milotice“
- výši školkovného za dítě navštěvující mateřskou školu na 400 Kč/měsíc a poplatek za družinu - dítě chodící jen do ranní družiny 50 Kč/měsíc a dítě chodící ráno i odpoledne 150 Kč/měsíc
- snížení účelové dotace ZŠ Milotice na energie o částku 500 000 Kč, tj. z 2 100 000 Kč na částku 1 600 000 Kč a zároveň schvaluje účelovou investiční dotaci na pořízení interaktivní tabule ve výši 140 000 Kč a současně účelovou dotaci ve výši 352 000 Kč na opravu a vybavení třídy a fyzikální učebny
- pronájem části pozemku parc. č. 14/3 – zahrada, o výměře 40 m² v k. ú. Milotice u Kyjova v majetku obce Milotice za cenu 250 Kč/m²/rok na dobu 5 let, s výpovědní lhůtou 3 měsíce
- pronájem části pozemku parc. č. 2710/37 – ostatní plocha, o výměře 22 m² v k. ú. Milotice u Kyjova, v majetku obce Milotice, Milotice za cenu 5 Kč/m² /rok, na dobu 5 let s výpovědní lhůtou 3 měsíce
- pacht pozemků par. č. 7251, 7126, 7136, 7288 v k. ú. Milotice u Kyjova, v majetku obce Milotice, dle nájemní smlouvy, která je přílohou č. 2
- název viniční trati U sýpky na pozemku parc. č. 5106 v k.ú. Milotice u Kyjova
- rozpočtové opatření č. 2/2024 dle přílohy č. 3

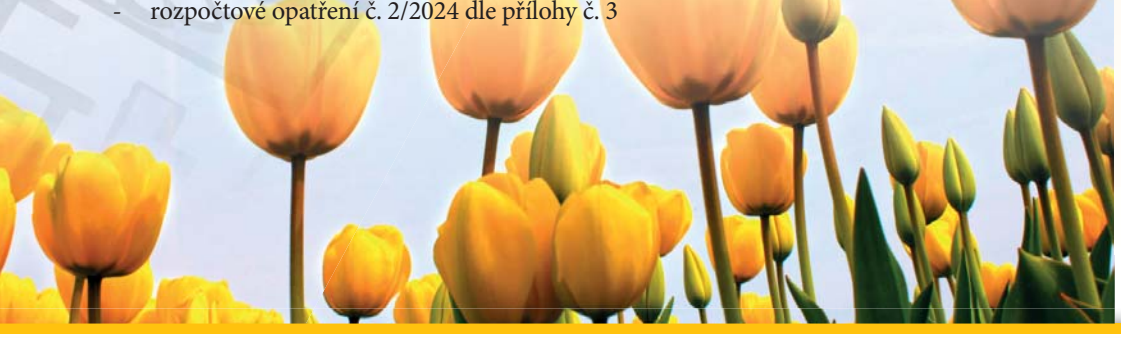

Společenská kronika

Jubilanti

duben

82 let	Jarmila Polášková
84 let	František Neduchal
85 let	Hedvika Kalinová
86 let	Marie Grufíková
87 let	Zdeňka Foltýnová
88 let	Marie Kristová
	Josefa Levková
90 let	Ludmila Cutáková

květen

81 let	Ludmila Jestřábová
	Lydia Chrbolková
82 let	Pavla Křížková
	Petr Luňák
	Milan Héda
83 let	Marie Vařáková
84 let	Františka Koplová
86 let	Marie Hnilicová
	Libuše Rajsiglová
87 let	Jiřina Knotková
94 let	Věra Pražáková

červen

80 let	Ludmila Šnajdrová
83 let	Anna Paytoková
88 let	Helena Kovácsová

Narození

březen
Dominik Pavluš
Gabriela Jurčová
Sára Procházková

květen
Benjamín Cícha

Úmrtí

březen
Josef Kolařík

duben
František Dobeš
František Pres

květen
Františka Kubáňová
František Ingr

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Vítání občánků

V sobotu 22. června bylo v oranžerii SZ Milotice přivítáno starostou obce Radkem Šeďou a dětmi z mateřské školy sedm nejmladších občánků naší obce.

Uklidme Česko, uklidme Milotice

Naše obec se opět zúčastnila akce Ukliďme Česko. Oficiální datum úklidu bylo stanoveno na sobotu 6. dubna, ale po zkušenostech z loňských let, kdy počasí zkraje dubna nebylo zrovna přívětivé, jsme už automaticky posunuli úklid Milotic na později. Zatímco v posledních letech se nám to vyplatilo, letos to bylo přesně naopak. Do rána sprchlo a mraky slibovaly déšť i přes den. I tak se ale našli dobrovolníci, především z řad spolků, a pomohli nám tu naši ‚dědinu' dát alespoň na chvíli zase do pořádku. Někteří společně s námi v sobotu 20. dubna, jiní v rámci svých pravidelných schůzek nebo, v případě základní školy, v rámci výuky. Nejvíce odpadků bylo, jako již pravidelně, sesbíráno mimo obydlenou část obce – kolem bývalého areálu zemědělského družstva, na cestě na Černý kopec, na Hraběcí. Po úklidu jsme se sešli na hřišti a kdo chtěl, mohl si za odměnu opéct špekáček, zahřát se u ohně, dát si čaj nebo něco ostřejšího. I to sluníčko nakonec vysvitlo a zahřálo. Děkuji všem, kteří se do akce zapojili a ukázali tak, že jim není pomoc obci a její vzhled lhostejná.

Lenka Knotková

Práce v obci

Vážení spoluobčané, zdravím vás při čtení druhého letošního čísla zpravodaje. V letošním roce jsme si dali za úkol hodně akcí, a tak bych se s vámi rád podělil o jejich průběhu. Kromě pravidelných prací našich pracovníků se naši zaměstnanci více či méně spolupodílí aktuálně na těchto projektech. Začal bych zázemím pro spolky na Rafandě. Aktuálně probíhají malířské práce, dále nastoupí podlaháři, nábytkář a kompletace vodo-topo a elektřiny. Hotové už jsou sprchy a záchody. Od září by měly mít spolky nové, kulturní a moderní prostory. Nově byla instalována zastávka u školy, kde naši pracovníci zhotovili základovou desku a zbývá dokončit terénní úpravy a dlažbu. Hotová je fasáda a rozšíření chodníku u provozní budovy u Šidlen. V rámci participativního rozpočtu bylo zhotoveno na ulici Dubňanská dětské hřiště – věž se skluzavkou a pískoviště, dopadové plochy byly řešeny pracovníky obce dle pokynů dodavatele hřiště. V obci dále proběhlo nové dopravní značení, které by mělo ulevit od aut ulici Záluží a upozornit řidiče na přednost zprava. V květnu proběhla oprava havarijního stavu vozovky v ulici Fučíkova. Další akcí byla oprava oken obecního úřadu, které byly poškozeny kroupami. Novinkou bude závora na sběrném dvoře, aby si obsluha mohla pouštět jen určitý počet aut, protože potom je na SD, zejména v sobotu, chaos a obsluha nestíhá vše regulovat a korigovat, aby odpady končily na správném místě. Co se týká odpadů, od června je bude v Miloticích na přechodné období vyvážet firma Tespra, protože firma

Megawaste podala výpověď. Než proběhne nové výběrové řízení, které je ve fázi příprav, svoz zajistí na základě cenové nabídky firma Tespra. Dále bylo vysoutěženo zhotovení parkoviště v ulici Vývoz. Výběrové řízení vyhrála firma Skeleta s.r.o. z Kyjova a hotovo bude do konce října. Dále byla vysoutěžena přeložka osvětlení a pokračování v nové ulici - v lokalitě Záluží. Výběrové řízení vyhrála firma Swietelsky a hotovo bude také do konce října. V létě proběhnou sanační práce v šatnách ZŠ – jedná se o chemickou injektáž a sanační omítky, kde nevyhovující hygienické i vzhledové podmínky projdou rekonstrukcí. Ve spolupráci s místními nadšenci proběhla rekonstrukce volejbalového hřiště u školy – obec zajistila nové záchytné sítě, sloupky a síť na volejbal, nové vymezovací lajny, materiál na lavičky a stoly. Veškerou práci provedli Libor Hofr s Martinem Pomajbíkem a další volejbalisté. Toto zrekonstruované zázemí samozřejmě poslouží i ZŠ Milotice. Posledním tématem je freestylové hřiště na koloběžky – napočtvrté se konečně někdo přihlásil, ale to bylo jediné pozitivum. Předpokládaná cena projektu byla 3 miliony korun, ovšem vysoutěžená činí 4,6 milionu. O dalším postupu ohledně hřiště budou zastupitelé teprve jednat. Na závěr vám všem přeji pěkné slunečné prázdniny, odpočinek a hlavně dobrý návrat z dovolené!

Radek Kundrata, místostarosta

Havarijní stav ulice Fučíkova

Opravená ulice Fučíkova

Nová fasáda a rozšíření chodníku - Provozní budova Šidleny

Nová zastávka u ZŠ

Nové dopravní značení v obci

Hřiště na ulici Dubňanská

Volejbalové hřiště u ZŠ

Rafanda - zázemí pro spolky, hlavní místnost na cvičení

Velikonoční strom

I v letošním roce měly děti naší obce možnost velikonočně ozdobit strom před obecním úřadem.
A zhostily se toho opravdu se ctí. Na stromě se třepetalo množství vajíček všech barev a velikostí, kuřátek, slepiček, stužek, oveček aj. Mimo dětí, které přišly se svými rodiči nebo prarodiči, opět významně přispěli žáci z prvního stupně základní školy (a jedna třída ze stupně druhého) a samozřejmě i děti z mateřské školy. Bohužel vítr, který foukal snad bez přestávky, hodně ozdob otrhal. Hlavní zkáza se týkala klasických vyfouknutých vajíček. Těch na stromě zbyla opravdu jen hrstka. Ozdoby jsme sundali a ty, které přežily bez úhony, jsou uschovány na příští rok. Pokud si ale chce někdo z dětí svoji ozdobu vzít domů na památku, může si ji vyzvednout na obecním úřadě.

Lenka Knotková

Nedělní odpoledne pro seniory

Tradiční nedělní odpoledne pro seniory jsme letos oproti předchozím ročníkům pojali netradičně. Místo zpěvu tentokrát v kulturním domě proběhla beseda. Pozvání přijali manželé Márovi, kteří chtěli splnit svému synu upoutanému na invalidní vozík sen poznat svět. A protože si ze svých cest přivezli hodně zážitků, fotografií i videozáznamů, rozhodli se o ně podělit s ostatními. Na výběr mají besedy ze všech kontinentů světa. My jsme si vybrali vyprávění o Japonsku. Volba to byla, alespoň si myslím, dobrá. Jejich forma vyprávění je trochu jiná než klasické dokumenty. Dozvěděli jsme se spíš perličky ze života Japonců, a také například, co určitě při návštěvě Japonska nemáme zkusit jíst nebo že rodiče na svatbě svých dětí dostávají speciálního plyšového medvídka. Na konci dostali zájemci DVD z cesty po Japonsku a také si mohli zakoupit některou z knih. Přednáška byla jistě zajímavá a poučná, a proto jsme si slíbili, že u nás určitě nebyli naposledy a naplánujeme spolu s místní knihovnou přednášku pro všechny občany zase o jiném zajímavém místě.

Lenka Knotková

Mužské sbory

V neděli 19. května proběhlo na hospodářském nádvoří Státního zámku Milotice tradiční zpívání mužských sborů. Tentokrát pozvání milotických chlapů přijaly sbory z blízkých Vacenovic, Dubňan, Šardic, Ratíškovic, Svatobořic-Mistřína i ze vzdálenější Velké nad Veličkou a ze Strání. Vítaným zpestřením bylo určitě i vystoupení ŽS Korulice. Počasí nám letos přálo, sluníčko svítilo, žádný déšť ani přeháňky se neukázaly, a tak vše proběhlo, jak mělo. Příjemné prostředí a dobrá společnost způsobily, že mnohým se nechtělo domů a ještě dlouho po ukončení programu se zámkem nesla hudba a zpěv.

Lenka Knotková

Rodinné odpoledne

O druhé červnové sobotě jsme podruhé společně s místními spolky uspořádali rodinné odpoledne. Příjemné počasí přilákalo na hřiště víc lidí než vloni, a tak si především děti mohly vyzkoušet v rámci soutěžení nejen svou fyzickou zdatnost, ale i postřeh, paměť, poznat dravce, ověřit si, zda znají pohádkové postavičky, obléct panenku do kroje aj. V teplém počasí bylo oblíbenou disciplínou hašení domečku. Za splnění alespoň několika úkolů si pak odnesly malou odměnu. Kdo chtěl, mohl si vyrobit závěsnou ozdobu do pokojíčku nebo zkusit, jak se vodí loutky. Pro nejmenší si připravily koutek maminky a hojně využitý byl i skákací hrad. A kdo měl málo pohybu, mohl si zahrát s Trnavečkem anebo zatančit s děvčaty z Orla. Ty si na trénincích připravily s maminkami krátkou sestavu a mohl se připojit každý. A že jich bylo. Při pohledu z tribuny to připomínalo skoro cvičení na spartakiádě.

Od 17 hodin začala hrát kapela Hazard, a tak bylo veselo až do pozdního večera.

Děkuji členům všech spolků za pomoc a celkovou spolupráci nejen na této akci.

Lenka Knotková

Traktoriáda

Zazvoní budík, kalendář ukazuje 11. květen 2024 a počasí hlásí teplo a slunečno. Nejvyšší čas vyrazit pro sportovní pomůcky do skladu na poště a odvézt je ke kulturnímu domu, kde se už chystají stany a lavičky. Sváží se špekáčky a pečivo. Chystáme zázemí na parkovišti kulturního domu. Jediné, co nás mrzí, je to, že se nám nepodařilo sehnat skákací hrad. To nahradí odrážedla, branky s kopačáky, basketbalový koš s míči, pálky všeho druhu.

V půl druhé se již potkávám na parkovišti u kostela s Františkem Šupou a společně čekáme na příjezd prvních traktorů. Kolem druhé se objevují. Řidiči a členové jejich rodin odchází na mši svatou. Po půl třetí končí mše svatá, farníci s panem farářem Pavlem vychází před kostel a čekají na třetí hodinu, kdy by mělo proběhnout žehnání traktorů.

Zvony zvoní tři hodiny. Dokonce i Jareček Grufík již sedí na svém traktoru a čeká. Pan farář začíná žehnání společnou modlitbou a následně jde od traktoru k traktoru. Neopomene pokropit i stojící spoluobčany kolem traktorů. Žehnání ukončuje u Jarečkova traktoru a nasedá za dětmi na vlečku. Spanilá jízda obcí může začít. Traktory projíždí předem domluvenou trasou a končí u kulturního domu. Zde jsme již připraveni s aktivitami pro děti. Obecní hospoda může začít čepovat pivko. Toník usedá pod nachystaný stan a začíná hrát hudbu našeho mládí. Oheň začíná pomalu plát a tatínci s dětmi opékají špekáčky…

Velké poděkování patří maminkám za pomoc při chystání setů, stanů, prodávání štěstíček…. Hasičům za řízení dopravy, obecnímu úřadu za pomoc a sponzorský dar v podobě špekáčků, otci Pavlovi za mši svatou a žehnání, zahrádkářům za poskytnutí zázemí, Toníkovi za úžasnou hudební produkci, Obecní hospodě za zapůjčení kečupu, hořčice, vidlí na špekáčky, Františku Šupovi za řízení dopravy u kostela a pomoc se stany, Jarečkovi za vyvezení mých děti a pana faráře. A všem ostatním, kteří se zúčastnili.

Ivana Řiháková,
Rodinné centrum Milotice z.s.

Státní zámek

Sezona je od počátku května v plném proudu, oblékáme, provázíme, uklízíme a zase oblékáme, provázíme a uklízíme. A tak pořád dokola. Člověk se během období školních výprav a zájezdů neměl takřka čas ani zastavit a nadechnout. Velké díky důchodkyním-dobrovolnicím za jejich pomoc při oblékání dětí, bez nich by nám asi upadly ruce.

Z uplynulých jarních akcí je třeba zmínit pouť do zámecké kaple o slavnosti jejího patrona sv. Jana Nepomuckého 16. května. Letos to bylo ve velkém – kromě domácích přišli s procesími také farníci z Vacenovic a Svatobořic-Mistřína, takže slavnostní bohoslužbě byla účastna asi stovka věřících. Velmi vřelé setkání, které svým způsobem dalo dohromady vesnice bývalé milotické farnosti.

Během jarních měsíců jsme nechali opravit dva předměty z naší prohlídkové trasy: rokokové křeslo s ratanovým výpletem a portrét posledního Serényiho v Miloticích, Karla Bernarda (1748–1811). Křeslo z kuřáckého salonu bylo v nepoužitelném stavu – mělo probořený ratanový sedák. U zmiňovaného portrétu zase rentgen objevil, že sloužil vojákům Rudé armády během dubna 1945 jako terč. Mimo to v současnosti finišuje stavba nových dílen v zámeckém zahradnictví. Rovněž probíhá zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci krovů zámku, které už jsou ve velmi špatném stavu. Obnova zámecké střechy bude po etapách probíhat v následujících letech dle finančních možností Národního památkového ústavu.

Václav Lunga

Místní knihovna

Protože v minulém čísle omylem vyšel článek 10 let starý, uvádím zde informace za celé 1. pololetí letošního roku. V tomto období proběhlo v knihovně pět akcí.

Ta první byla beseda s rodinnou terapeutkou Bc. Kateřinou Holešínskou z Mutěnic na téma: Zacyklenost života aneb proč se někomu daří a jinému ne (všechno se vším souvisí). Téma i jeho podání bylo prostě vynikající. Nejen že je paní lektorka rodinná terapeutka (a troufám si říci, že fakt dobrá), ale zároveň si sama v životě prošla těžkým obdobím, takže není jen „teoretička". Zároveň má dar velké empatie a umí pojmenovat problém i jeho možné řešení či přijetí krátce, jasně a jednoduše. Takže jsme se dozvěděli např.: Jak moc nás někdo nebo něco (rodič, učitel, sourozenec, zážitek aj.) dokáže negativně ovlivnit i na celý život. Jak nás toto dokáže v životě zacyklit, že aniž bychom to tušili, směřujeme svůj život, nebo v určitých situacích reagujeme proti vlastnímu naturelu či nastavení. Jak je důležité toto pojmenovat, pochopit, přijmout a nakonec z toho umět i vystoupit. Samozřejmě něco jiného si z přednášky odnesl ten, který si jen přišel poslechnout zajímavé téma a něco jiného ten, kdo má nějaký problém a spoustu věcí si napasoval přímo na sebe.

Následující akce v knihovně byla určena pro děti 5. třídy ZŠ, kdy jsme společně probrali téma: SCI-FI // FANTASY // HORROR. Uvedli jsme si rozdíly mezi žánry, jejich specifika a příklady na knižních postavách nebo příbězích. A poté si děti zkusily přepracovat známou pohádku O Perníkové chaloupce v těchto třech slohových útvarech. Na závěr jsme si tyto up-gradované pohádky přečetli a dost se nasmáli.

Další beseda byla opět určena žákům ZŠ, konkrétně deváťákům. Do knihovny zavítal cestovatel, spisovatel a dokumentarista, pan Jiří Mára st. s manželkou. Prezentovali besedu o jejich cestě 10 státy USA a na Havaj. Manželé se svými dětmi podnikli mnoho cest, z nichž vznikla spousta knih, dokumentů i fotografií. Na začátku všeho jejich cestování byl hlavní osobou a motivátorem syn Jirka trpící svalovou dystrofií a jeho nezměrná touha po poznávání a cestování. Protože rodiče chtěli, aby syn na své krátké a těžké životní pouti zažil ty nejkrásnější chvíle, navštívili postupně na 60 zemí světa. Většinu z nich s Jirkou na vozíku. Právě on byl ten, kdo cesty vymýšlel, do puntíku plánoval itinerář a taky si bezezbytku cesty užíval. Musím říct, že přednáška byla výborná a skvěle zpracovaná. Promítání fotek střídala krátká videa a vše bylo doplněno pohodovým a místy vtipným výkladem manželů. Hodina a půl přednášky uplynula jak lusknutí prsty. Další půlhodinu pak Márovi odpovídali na naše dotazy. Dětem se beseda líbila (a nejen proto, že tím „zabily" tři vyučovací hodiny). Manželé nebyli v Miloticích naposledy, protože přijeli ještě na květnovou Besedu s důchodci, kde prezentovali svou cestu po Japonsku.

Další dvě akce byly tradiční – Burza knih a Noc s Andersenem. Na burze nabídlo 22 prodejců celkem 1 194 ks knih, z nichž si 113 návštěvníků 403 knih koupilo.

Nocování v knihovně bylo opět ve spolupráci se skauty a proběhlo v trochu jiném termínu, než byl ten celostátní. Ten se nám totiž překrýval s burzou. V pátek 5. dubna přišlo 30 účastníků, se skautskými pomocníky nás bylo celkem 36. Děti si postupně zahrály venkovní hry, zasoutěžily, vyplnily několik kvízů a hádanek, dozvěděly se pár zajímavostí a jako zlatý hřeb večera byla nejvíce očekávaná stezka odvahy. Ta byla letos v zámecké zahradě na téma pověsti O Černé hraběnce. Vše proběhlo, jak mělo, trochu strachu, trochu napětí, nějaké úkoly a na konci poklad. V jednu hodinu za čtení Erbenovy balady děti usnuly.

Celkem přihlášených čtenářů bylo 112 (zde jen podotýkám, že na jeden průkaz chodí někdy i celá rodina, takže skutečných čtenářů je tak o 1/3 více). Dětí do 15 let je z toho 47.

Všechny informace o dění v knihovně jsou pravidelně uváděny na webu knihovny: https://knihovnamilotice.webk.cz/. Je zde přístupný i on-line katalog, kde si můžete vyhledávat tituly v knihovně a zároveň zjistit, zda jsou vypůjčené či si je lze zamluvit. Dále zde uveřejňuji seznam zvukových nosičů, které nám zapůjčuje hodonínská knihovna.

Krásně prožité léto vám všem přeje

Jitka Úradníková

Perné jaro v jednotě Orla

Koncem dubna se několik našich členů zapojilo do akce „Uklidme Česko", kde jsme měli přidělenou oblast Záluží a okolí čističky. Velice nemile nás překvapilo, že jsme kousek od sběrného dvora našli u cesty dvě hromádky smetí a jeden igelitový pytel plný pecek. To se nedá snad ani komentovat…. Každopádně jsme posbíraný nepořádek zrovna odevzdali na sběrném dvoře a připojili se pak k ostatním u připraveného táboráku.

Poslední květnový víkend jsme vyrazili s dětmi na první ročník závodu Anthropoid do Prahy. Disciplíny byly precizně připravené a doprovod i rodiče měli vstup do závodiště zakázaný – i přesto jsme ale všechny během závodu povzbuzovali a fandili na hranicích závodiště, protože už po prvních dvou disciplínách jsme viděli, že je to pro některé velmi náročné. U předposledních prvků už to mnohdy vypadalo, že někteří závod ani nedokončí, ale ukázalo se, že se nikdo jen tak nevzdá! A tak všichni naši orlíci svůj závod statečně dotáhli dokonce. Na stupně vítězů se z naší

výpravy postavila Klárka Vobrubová, která ve své kategorii obsadila zasloužené nádherné druhé místo – za což jí patří obrovská gratulace, protože konkurence byla silná.
Po závodu jsme byli všichni účastníci přijati na audienci na Pražském hradě u jeho excelence arcibiskupa Jana Graubnera. Tam jsme mu předali dárek a víno z Vinařství Krist. Pro děti to byl velmi nevšední zážitek, protože bylo pro nás připraveno pohoštění a pan arcibiskup nás provedl po svém současném sídle. Vzal nás do kaple, kde každý den slouží mši sv. (tam jsme si společně zazpívali orelskou modlitbu – Ó zdroji pravdy) a rozloučili jsme se s ním až na nádvoří hradu.
Druhý den byl připravený den pro rodiny se zajímavým programem. A protože jsme cestovali vlakem, museli jsme se rozloučit brzy odpoledne.

Cesta pro prapory

Protože se přiblížil termín svěcení našeho nového praporu, bylo třeba zajet do Postřelmova u Šternberku, kde nám v dílně „Uměleckého vyšívání LaL Strachotovy“ nový prapor zhotovili. V neděli 9. 6. 2024 starostka a místostarostka naší jednoty převzaly starý i nový prapor, kde jsme zhlédli i minimuzeum ručního vyšívání a pak pro nás bylo připraveno drobné pohoštění. Jsme ze srdce rádi, že jsme si pro zhotovení repliky praporu vybrali právě tuto dílnu.

VELKÝ DEN

V neděli 16.06.2024 – SLAVNOST SVĚCENÍ NOVÉHO PRAPORU
Opět po 100 letech se naše jednota dočkala nového praporu, jež byl zhotoven jako replika praporu původního. Matkou původního praporu je hraběnka Antoinetta Seilernová – proto jsme na tuto událost pozvali vnuka hraběnky Antoinetty – Mag.Dr. Petera Graf Von Seilerna Aspang, a který k našemu milému překvapení pozvání přijal a přijel ze sousedního Rakouska i se svou ženou, hraběnkou Piou a jejich dcerkou Annou.
Slavností mše sv. byla zahájena průvodem orlů s prapory od fary v 10 hodin. Svěcení byli přítomni i orlové z blízkých i vzdálených jednot a žup, zástupci naší obce, ale také osobně paní Strachotová s dcerami, které nám věnovaly vyšitou stuhu a během obřadu tuto stuhu na prapor připevnily. Během mše zazněly fanfáry, orelské zpěvy a na konci obřadu vystoupil i pan hrabě a promluvil k přítomným i v češtině.
Cestou na oběd jsme se zastavili U Drába, kde jsme pozdravili dlouholetou členku a podporovatelku naší jednoty – tetičku Ladislavu Provazníkovu, která všechny srdečně a vtipně přivítala.
Po společném obědě následoval program, na kterém promluvili i někteří přítomní hosté, pan starosta a pan hrabě. Vystoupily orelské děti se svým cvičením a nakonec všem dětem udělal radost i kašpárek svým vystoupením.
Velice si vážíme toho, že jsme mohli tuto akci uskutečnit, a vážíme si každého, kdo přišel na slavnostní mši nebo odpoledne za námi do kulturního domu. Děkujeme všem, kteří nám přispěli do rautu či vinotéky, všem, kteří pomáhali s přípravami, ale i těm, kteří nás v tomto podporovali. Samozřejmě ještě jednou děkujeme obci Milotice za velkou podporu, rodičům dětí, místním spolkům, kteří se zapojili a také

si dovolím jmenovitě poděkovat Václavu Šťastnému, Ladislavě Kristové a Jaroslavu Neduchalovi, kteří pozvali v sobou odpoledne pana hraběte i s doprovodem do svých vinných sklepů a věnovali svůj čas pro to, aby se u nás v Miloticích hraběcí rodina cítila vítána. Poděkování patří i Jarmilce Fridrichové, která byla po celou dobu (od pátku do neděle) k dispozici jako tlumočnice.
Věříme, že tato událost nebyla významným a historickým dnem jenom pro naši orelskou jednotu, ale i pro celou obec, kdy jsme mohli oficiálně pozvat a pohostit nejspíš poslední potomky rodiny Seilern Aspang, posledních majitelů zdejšího panství.

Pavlína Náplavová

Šotyš slaví!

Tak mu bylo 10… Věkově je to sice prcek, ale za tu dobu toho už dost dokázal, ledaskam se podíval a ledaskoho poznal. A právě na to se rozhodl navázat a pozval známé tanečníky a spřízněnce z blízkého i vzdáleného okolí.
Uspořádal oslavu v duchu výuky tanců a následné besedy u cimbálu tak, aby naplnil svou 10letou vizi svého působení. Ta v sobě nese touhu po spojení lidí v rytmu lidové písničky, přátelské fungování na vlně folkloru, stmelování a smysluplné setkávání se.

Byla to oslava skromná, ale o to intenzivnější. K atmosféře celého večera totiž přispěli skvělí lektoři, kterými byli manželé Feldvábelovi ze Starého Města. Ještě před večerní besedou u cimbálu jsme se pod jejich vedením učili tancům z Uherskohradišťska. Hucká, bílovská i boršická sedlácká se ale spolu s hodinovou rozcvičkou našim lektorům zdály stále málo, a tak jsme ještě zabrousili chvíli na Myjavu. Po večeři už jsme pak mohli započít oslavu takzvaně ve volném stylu.
Ke zpěvu a tanci nám hrála cimbálová muzika pod primem Víti Bučka. Sezvaní kamarádi, souboráci a okolní příchozí nám pak pomohli Šotyšovy kulatiny zapít a náležitě oslavit.
Poděkování patří všem, kteří se s námi veselili a pomohli nám k večeru, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Stejně tak obci za podporu během celé doby působení našeho souboru. V neposlední řadě pak božskému Jiřímu, který nás vždycky ve chvíli téměř úplného vyčerpání po intenzivních pátečních zkouškách rád napojí.
Především ale doufáme, že 10 let je teprve začátek a těšíme se na další fungování.

Ivana Smoláková, Vojtěch Grufík

Trnaveček a Dětská folklorní olympiáda

Po celý školní rok si v Trnavečku povídáme o tradicích a zvyklostech, aby děti chápaly, z čeho naše kultura vzešla a na co vlastně na pódiu při jevištním zpracování navazujeme. Často se snažíme i o praktické ukázky. Na poslední zkoušce před Velikonocemi nás proto strýc Pavel Výlet učil plést žile a společně jsme si také napekli tradiční velikonoční pečivo – jidáše. Přístavba se proměnila v malou pekárnu a moc děkujeme Obecní hospodě za upečení našich dobrot.
Na zkouškách kromě nácviku zpěvu, tance a jevištního projevu prohlubujeme při hrách a soutěžích důvěru, vzájemné vztahy, a snažíme se zapojovat také do dění

v obci. 17. dubna jsme i přes nepříznivé počasí prošli cestu od kulturního domu na Náklo a v rámci akce Ukliďme Česko jsme na ní posbírali odpadky. Nejmenší skupinka si v květnu užila místo jedné zkoušky odpoledne v kyjovské herně Sokolíček. V sobotu 8. června jsme se zapojili do Rodinného odpoledne, ve kterém měly starší děti na starosti několik stanovišť a menší děti předvedly hru Hastrmánek.

Přelom dubna a května patřil přípravám na Dětskou folklorní olympiádu, která se uskutečnila 8. května ve školním areálu. Olympiády se zúčastnilo 15 týmů (asi 140 dětí) ze šesti folklorních souborů, a to z Lipinky z Vracova, z Kyjovánku z Kyjova, z Oskerušky z Vacenovic, z Nenkovjánku z Nenkovic, z Ententýnku z Rašovic a samozřejmě z domácího Trnavečku. Na děti čekalo šest recesně–sportovních disciplín, třeba slalom v sukni či přenášení vody ve víčku od zavařovací sklenice. Na všechny týmy čekaly odměny v podobě zlaté medaile, diplomů a sladkostí, členové vítězného Kyjovánku navíc byli korunováni vavřínovým věncem a získali také vítězný pohár. Na tomto místě bychom (my vedoucí) chtěly upřímně poděkovat všem, kteří přispěli ke zdárnému uskutečnění celého odpoledne. Děkujeme všem soutěžícím, kteří na hřišti bojovali jak o duši i rodičům za pomoc s přípravami. A velký dík patří také škole za poskytnuté zázemí, a především obci Milotice – díky její finanční podpoře jsme to celé mohli uskutečnit a velmi nám také pomohli dodaným inventářem.

Přestože je léto pro zájmové činnosti obvykle obdobím útlumu, Velký Trnaveček čeká v červnu víkendové soustředění a následně vystoupení 6. 7. na festivalu v Dambořicích. Malý Trnaveček čeká v červnu Hudební pokojík (hudební dílnička) s Annou Habancovou (dcerou Magdaleny Múčkové). 1.–4. 8. se pak představí všechny skupinky na našem festivalu. Srdečně vás zveme!

Eliška Dřevěná

ČZS Milotice

Tož vitajte ve vinohradě - motyka je v búdě. Včíl v červnu tentok pozdrav sedí - teplo je, psi sa bijú o chládek, vody napršalo pěkně a barsjakéj nespleje, slaku a křupíku je teda ve vinici po kolena. U nekerých súsedů aj po druhé dráty. A tož kdo chce slopat, mosí kopat. A to já, s dovolením, chcu. Teda né zrovna slopat, ale po vinobraní sa potěšit z úrody, to bysem rád, tajak každý. To sem sa tak onehdá strkál do teho našeho kotára, že budu zastrkovat či vylamovat zálistky, či už nevím přesně, jakú se měl namyšlenú prácu. Vinohrady sú na kopcu, tož to už je člověk uřícený enom z cesty tam, ani dělat sem eště nezačál. A vidím, že u súsedů to majú stejně - na prvním slúpku visí plúzňa a hneď v druhém greftu svetr a košela. O kúšček výš vidím bělat sa v řádku aj halenku a dál zas inší hadry, čím dál spodnější! Ajaj, to už sem nevěděl, esli nemám začat silno dúpat a škřomtat botama nebo radši potichu odcúfat. Abych nedošél do nečeho, o čem by sa mně potom eště tři dni zdálo! Začál sem si hlasito pískat, ale to už sem viděl, jak sa pod hlavama mígajú motyky, tož tak sa to vyjasnilo. Končáci Mrázi vyrazili makat všecí, celá rodina. A s takým zápalem, že nestíhali vyslékat oblečení ze studeného rána. Aj sem sa haňbíl, že ňa na chvilku vůbec napadlo neco inšího. Zasmíli sme sa temu a hneď sa nám lepší kopalo.

Tož ale hlavně, nech je co kopat. Najsmutnější práca je, dyž vinař vidí už dopředu, že teho stejně moc neposbírá - tajak po mockrát zmiňovaných krúpách. A letos si každý druhý stěžuje na srnku, včetně mňa. Z minula už vím, že jí extra šmakuje veltlína v krajním řádku. Ale letos jí nestačila a prošla sa aj prostředkem v červeném. Asi nejaká somelijérka či co. No, nevztekál sem sa nejak velice, nezalamovál sem ruky, dyž sem to potem viděl ožrané - šak je to příroda a co už nabečíš s jedným okem. Enom nejakési sprosté slovo sem poslál směrem ke starému zarůstlému vinohradu, kde má asi pelech. A myslivcom nedám letos nic do tombole, nanejvýš jim přispěju na patróny.

Kromě práce majú vinaři aj inší aktivity, jako např. trachtoriádu. Letos byla po nekolikaletéj odmlce, tož sme sa moseli řádně narychtovat. Oškrábál sem blato a zerz, vyžďárál sem kuní hnízdo či co sem to mňél za chladičem, ošpléchál sem stroj ze všeckých stran vapkú a přidrátovál výfuk, aby aspoň chvílu nedrnčál, dyž je tá sláva. Aj vlečku sem natřél červenú v odstíně ferrari a vyškrábl sem zaschlé kobylince, poněvadž sem měl vézt velebného pána. Ale sú aj eště větší poctivci, co chcú mět trachtórek echt špígl-nígl. Děvčice Knotkovy mosely dojet ze škole o deň spíš a půl dňa prej pucovaly octovú vodú každý šrúfek. Ale šak to potom vypadalo krásně, spanilá jízda jak sa patří!

A spanilá jízda to bude určitě aj na letních otevřítých sklepoch, Cyrilometodějských Šidlenách, v sobotu 6. července od 17 hodin. Budete tam mět možnost okoštovat aj nedávných šampiónů z oblastní výstavy - Petra Krista, Petra Šrahulka a celkového šampióna, Pavla Grúfíka. Anebo víniska od najlepšího letošního "Enologa roku", Karla Novotného. Všeckým to moc přejeme!

Jarek Grufík

Klub seniorů

Milí spoluobčané.
I když jsme jen malá partička seniorů z tak velké obce – noví zase nepřišli – jsme stále aktivní a mám vám pořád o naší činnosti co sdílet. V sobotu 20. dubna jsme se sešli na akci „Ukliďme Česko, ukliďme Milotice“. Bylo nás přes třicet, nejvíce ze všech složek. To je důkaz, že se rádi setkáváme, užíváme srandy i každého nového dne. Na každém ‚rožku‘ nás čeká za vraty občerstvení, ba i ochutnávka klobásků, či čerstvě zauzeného, ale také různé košty slivoviček. Zkrátka, máme bezva RAJON! Děkujeme všem i obecnímu úřadu za pohoštění na hřišti. V úterý 16. dubna jsme spolu s Ratíškovicemi zhlédli nádherné představení opery La Traviata v Mahenově divadle v Brně. V sobotu 15. června na Pohádkovém lese v bažantnici naše babičky, tak jako každý rok, nadělují dětem cukroví. V pátek 28. června se budeme procházet v zámku – coby hraběnky v těch nádherných krinolínách. Vyfotíme se a dáme si společný oběd. Na 3. července máme už podruhé objednanou plavbu po Baťově kanálu. Navštívíme Skanzen ve Strážnici, kde také společně poobědváme. Cestou se zastavíme v zámecké kapli ve Bzenci. Myslím, že takovou činnost bohatou na zážitky pro nás i naše občany, nemají žádní senioři z našeho Mikroregionu Nový Dvůr nebo Kyjova, protože nám i závidí. A ti, co s námi nechodí – snad přijdou příště. Na všechny se těšíme!
Přes prázdniny se pravidelně nescházíme, jen ti, kteří tancují. Nacvičujeme nový taneček na Seniordance, které bude 30. srpna v Ratíškovicích. Je zaměřen na folklor z našeho regionu, tak už se těším, jak budu chlap v “třaslavicách”.

Začínají prázdniny a to ve mně vyvolalo vzpomínky na maminčina kmotra, P. Martina Neduchala, kněze ze Stěbořic u Opavy. Jezdil si k nám každý rok na týden odpočinout a setkat se se sourozenci – byli čtyři bratři, maminka byla nejmladší. Těšili jsme se, že dostaneme nějakou sladkost, že budou lepší obědy (vařilo se podle jeho přání) a že budou chodit strýčci a tetičky na návštěvu. Jeden den patřil kněžím z nejbližšího okolí, které k nám strýček pozval i na oběd. Tradičně si přáli uzené a rajskou omáčku, tu měla maminka nejlepší na světě. Pomáhala jsem obsluhovat všechny, kdo k nám přišel a ráda jsem i tajně natahovala uši a poslouchala jejich vyprávění. Jako malí jsme čekávali, až se bude strýček modlit z breviáře. Chodil přes celé humno po chodníčku až k mlatevni, pořád tam a zpátky. Hleděl do knížky a modlil se. Nenápadně jsme ho napodobovali: sepli jsme ruce, nasadili zbožný výraz a potichoučku chodili za ním. Když se měl otočit, schovali jsme se pod žebřiňák, co tam stál a chichotali se do dlaní. Jak přišel, tak zase potichu za ním a než se otočil, škrrk za hromadu otépek. Samozřejmě, že o nás věděl a bavil se taky. Ale když zavolal: „Tak pojďte, budeme se modlit,” hned nás ta zbožnost přešla a už nás nebylo.
Přeji vám všem hezké prázdniny i dovolené. A nezapomeňte: Všichni jsme turisté. Bůh je náš cestovní agent, který má pro nás jízdní řády, rezervace i cíle. Důvěřujte mu a užívejte si život. Protože život je cesta…

Libuše Šrahulková

Skauti

Minule jsem vás seznámil s tím, jak to u nás chodí od nejmenších dětí až po ty starší, to jest skauty, rovery a vedoucí. Teď bych vám rád popsal i některé další skautské aktivity a setkání. V první řadě je to organizování výprav pro všechny věkové kategorie - od benjamínků, přes skauty až po rovery. Tyto výpravy se konají jednou až dvakrát za měsíc na jeden, pokud jde o „přespávačku“, tak i na dva dny. To se pak přespí na některé ze skautských kluboven. Jako příklad uvedu nedávnou výpravu světlušek a vlčat do Moravského Písku a Bzence na Váté písky. Bylo to parádní, všichni se vrátili spokojení, šťastní a tak o kilo těžší - to o písek v kapsách, botách i batůžcích. Ve stejné době byly starší skautky v Buchlovicích na zámku, s přespáním na tábořišti ve Vřesovicích. No a i skauti si udělali výšlap z Kyjova do vřesovického tábořiště pěšky s přenocováním. Abyste si nemysleli, že všechno jsou to jen výpravy a hry, skauti mají i své povinnosti. Jednou z nich je i každoroční roznášení „Betlémského světla“, kdy do vašich domovů přináší vánoční radost, klid a pohodu. Mnozí se s námi určitě již při této příležitosti setkali. Chtěl bych ještě poukázat na setkávání skautů, která se konají na úrovni okresů, krajů, republiky i mezinárodního měřítka. Nejznámější z nich je tzv. JAMBOORE (čti džamborí). Jedná se o setkání lidí se stejnými zájmy v různých lokalitách po celé zemi, kde se předávají zkušenosti, dobré rady a navazují nová přátelství. Co se týče našeho regionu, v Kyjově se spoluúčastníme na akci „Zažít Kyjov“, kde se snažíme zviditelnit naše hnutí a v neposlední řadě je to „Skautská kavárna“, která se loni konala v Kyjovském pivovaru. Zde vás obsluhují skauti a skautky v krojích a jsou zde i dílničky pro děti a spousta dalších aktivit, o kterých napíšu možná někdy příště.

SKAUT

Na závěr bych chtěl říct, že i u nás v Miloticích se podařilo dát dohromady družinku dětí, které jsou ochotné věnovat svůj čas páteční schůzkám, kde mimo jiné hrajeme hry, učíme se zdravovědě, vázání uzlů a poznáváme přírodu a také to, jaké to je trávit volný čas s přáteli.

Radek Škrob

FK Milotice

Vážení čtenáři, dovolte mi, abych vás seznámil s činností FK Milotice během první poloviny letošního roku.

Sportovní část:
„A“ tým v první sezóně v 1. B třídě sk. C (od nového ročníku 7. liga!!) nesplnil cíl a skončil na pátém místě. Spokojenost by panovala s umístěním do třetího místa. Na první Kyjov a druhé Šardice jsme letos neměli. Bohužel se zbytečně poztrácelo několik bodů, a tak třetí příčka zůstala těsně před námi. Pozitivním zůstává, že hráči měli chuť trénovat, zlepšovat se a scházeli se v dostatečném počtu na tréninky a zápasy. Co se týká hráčského kádru, až na drobnosti by měl zůstat stejný. Šok přišel 11. června, když se v systému objevil přestup Tomáše Kundraty do Kozojídek, protože ústní dohoda s trenérem, vedením a hráčem byla jiná. Nadějně vypadá návrat Michala Macháčka z Břeclavi, který v divizním klubu dostával příležitost pouze v úvodních duelech a následně mu jeho minuty na hřišti přibývaly opravdu pomalu. Pro nás by to byla obří posila a moc se těšíme, kdyby to dopadlo. Nejlepším střelcem týmu v minulé sezoně se stal se 7 góly právě zmíněný Tomáš Kundrata, za ním následovali šestigóloví Petr Holub, Zdeněk Bartoň a Robin Habáň. Letní příprava začne 12. července, v plánu jsou zápasy 20. července s Ořechovem a 27. července ve Veselí nad Moravou. Dále nás čeká Krajský pohár a poté už mistrovské zápasy od 11. srpna.
„B“ tým po dobrých výkonech v jarní části skončil na výborné druhé příčce, sedm bodů za postupujícími Vacenovicemi. To se odrazilo v docházce, kdy měl trenér několikrát hráčů víc, než může dát do zápisu o utkání. Asi jsou to příjemnější starosti, než hrát v 11 lidech. Nejlepším střelcem a tahounem týmu byl Lukáš Hofr, který vstřelil 8 gólů, za ním byl s 6 góly Štěpán Novák. Nově byl na žádost trenéra béčka přihlášen Okresní pohár.
Dorost sezónu dokončil na pěkném 3. místě. Po této sezoně opouští tým vícero hráčů ročníku 2005 a momentálně nejsme schopni poskládat tým dorostu sami. Ve hře byly tři varianty. První varianta byla sdružené mužstvo s týmem Vacenovic, kteří nově zakládají dorost, ale budou tam mít samé mladé kluky ze žáků. Druhou variantou byla nabídka na přestup kluků do Mutěnic, kde by jim Mutěnice hradily cestovné na tréninky a zápasy. Poslední a nejhorší variantou byl konec. Zbývajícím 7-8 hráčům byly varianty představeny a kluci si vybrali sloučení s Vacenovicemi. Podmínky a detaily se budou dolaďovat.
Žáci to měli letos těžké, potýkali se s věkovým rozdílem, ale pod vedením Jindřicha Nedvědického jde vidět zlepšení a kroky vpřed a v nové sezoně to pro kluky bude daleko jednodušší. V příští sezoně opět přihlašujeme mladší žáky.
Od nového ročníku přihlašujeme také mladší přípravku, kde máme dostatek dětí a také několik šikovných fotbalistů.

Krátce k nesportovní činnosti.
Co se týká nesportovní činnosti, u JMK letos máme podanou dotaci na opravu místnosti správce areálu. U národní sportovní agentury máme od podzimu 2023 podanou žádost o dotaci na mládež, ale ani u této dotace v polovině roku nevíme, zda dotaci obdržíme či nikoliv. Co nás momentálně trápí je voda – většinou jsme jí měli málo, za poslední půlrok jsme ale několikrát čerpali zatopené zadní hřiště. Tímto bych chtěl velmi poděkovat našim hasičům, protože bez nich bychom to nezvládli! Díky, jste lidé na správném místě!

Radek Kundrata

Ukončení sezóny mladší přípravky a pohybové školičky

Červen, měsíc myslivosti v polní honitbě

V měsíci červnu se zakládá na další pokolení zvěře. V přírodě jsou vidět její mláďata, která potřebují naši ochranu, typicky třeba při sklizni vojtěšky a jetelotrávy, kdy se zachraňují srnčata před vysečením, ale taky bažantí hnízda či malí zajíčci. Vojtěška či jetelotráva pro ně představuje vítanou krytinu. V tomto je velmi důležitá spolupráce se zemědělci, kteří mají za povinnost upozornit myslivce na připravovanou sklizeň. Někde je dobrá, jinde horší. V intenzivně zemědělsky využívané krajině s rozlehlými lány orné půdy je tato spolupráce o to důležitější, protože podle způsobu hospodaření je krajina pro život zvěře více či méně příznivá. Zemědělec může k jejímu oživení přispět třeba orientací na pobídky ze strany Ministerstva zemědělství pro tvorbu biopásů, nektarodárných pro hmyz či krmných pro zvěř. V naší honitbě této možnosti využil zemědělec Richard Šeďa. Informativní popis jeho aktivit v tomto směru je následující:
Realizace Milotice 2023 na cca 6,5 ha, na třech půdních blocích Program MZE Agroenvironmentální opatření, nektarodárné biopásy. Realizace na orné půdě na 5 let, v průběhu této doby se ve 3. roce znovu vysévají, aby bylo udrženo zastoupení předepsaných rostlinných druhů. Předepsané složení: víčenec ligrus, jetel luční, čičorka pestrá, vikev setá, vojtěška, hořčice bílá, svazenka vratičolistá, pohanka, kmín, mrkev. Výsev certifikovaného osiva. Cíl opatření – udržení opylovačů v krajině a rozšíření jejich potravní nabídky na větší část vegetační sezony, což je docíleno složením zastoupených druhů a jejich postupným nakvétáním. V červenci bude provedena seč s odklizem hmoty a na vrcholu léta znovu tyto biopásy rozkvetou. Jedná se o opatření na orné půdě, liniový prvek v krajině, kdy maximální šíře je 24 metrů a minimální vzdálenost mezi biopásy je 50 metrů. Nelze hnojit, ani aplikovat POR, přes zimu zůstává porost nezapravený, slouží jako krytina pro volně žijící živočichy. V tomto roce

rozšířeno o 2 ha kombinovaného biopásu v Kopcích, max. šíře 48 m krmný biopás + jetelotravní část. Pro rozšíření potravní nabídky pro zvěř a volně žijící živočichy. Biopásy jsou k vidění např. z cyklostezky „Hraběcí“ po pravé straně naproti zámku. U příležitosti měsíce myslivosti není lepšího dárku pro zvěř, zejména v souvislosti s hrozbami, jak je uvedeno výše. Snad další biopásy budou následovat, a zvěř nebude muset využívat jako krytinu jen problematické pícniny. Závěrem je třeba vyzdvihnout význam výchovy mladé generace k pochopení významu myslivosti jako způsobu hospodaření se zvěří a pochopení souvislostí mezi životem zvěře ve vztahu ke krajině. K tomu slouží i pořádání Dětského dne v mysliveckém areálu, který navzdory nejistému počasí proběhl i letos první červnovou sobotu.

Za MS Horky Ing. Jiří Wenzl

Naše mládež nezahálí

Ve sváteční středu 1. května, jsme se s naší mládeží účastnili seriálu v běhu na 60 a 100 m s překážkami v Blatnici. V běhu na 60 m se Zuzka Horáková s časem 14,47 s umístila na 7. místě a Dominika Sovová na 23. místě. V kategorii muži v běhu na 100 m se Ondra Lukeš umístil na 6. místě. Zuzka v kategorii střední dorostenky v běhu na 100 m získala 2. místo. Další ze seriálu běhu na 60 a 100 m s překážkami se uskutečnil v Mistříně 8. května. V běhu na 60 m se Zuzka umístila na 5. místě s časem 13,7 s a Dominika na 9. místě s časem 14,17 s. V kategorii střední dorostenky v běhu na 100 m Zuzka získala 1. místo s časem 20,45 s a Dominika 8. místo s časem 23,02 s. Neděle 12. května patřila Okresnímu kolu v kategorii dorost. Nás reprezentovala Zuzana Horáková v kategorii střední dorostenky. V disciplíně běh na 100 m s překážkami s časem 19,12 s a běh s PHP na 100 m s časem 19,33 s zvítězila a tím si vybojovala postup do krajského kola. Krajské kolo se uskutečnilo 9. června ve Vyškově. V běhu na 100 m s překážkami byla na 4. místě s časem 18,96 s a v běhu na 100 m s PHP, tzv. dvojboj, na 5. místě s časem 19,35 s. Celkově se umístila na pěkném 4. místě. Na Den dětí se konala na našem hasičském hřišti soutěž v běhu na 60 m a 100 m s překážkami. Tato soutěž byla pátá v pořadí a na základě výsledků z těchto soutěží byl stanoven seznam postupujících do krajského kola v běhu na 60 m. Nás bude v krajském kole reprezentovat Zuzana Horáková, která se na domácí půdě umístila na třetím místě s časem 13,06 s. Dominika Sovová s časem 15,8 s se umístila na 21. místě. V kategorii střední dorostenky v běhu na 100 m se naše děvčata umístila následovně: Zuzka s časem 20,47 s na 5. místě a Dominika s časem 21,97 s na 7. místě. Gratulujeme a přejeme hodně štěstí v dalších soutěžích.

Za SDH Milotice
Sochorová Erika, vedoucí mládeže

Mateřská škola

Třetí květnovou středu se děti z obou mateřských škol vydaly na pozvání členů místního sboru dobrovolných hasičů na prohlídku hasičské zbrojnice. Děti postupně procházely jednotlivými stanovišti, na kterých jim byla poutavým způsobem přiblížena práce hasičů. Mohly si tak odnést důležitý poznatek - hlavním úkolem hasičů není jenom hasit požáry, ale jedná se o celou škálu činností: od řízení dopravy při průvodech obcí až po zásahy při dopravních nehodách a živelných pohromách. Na prvním stanovišti si děti prohlédly obsáhlou sbírku pohárů ze soutěží, fotografie a prapor hasičského sboru a vybarvily si připravené omalovánky s hasičskou tematikou. Poté se dozvěděly spoustu zajímavých věcí o výzbroji a výstroji hasičů, zájemci si vyzkoušeli helmu a zásahový oblek. Velkým lákadlem byl zásahový vůz, jehož vybavení mohly děti také s pomocí průvodce prozkoumat, odvážlivci si poseděli v kabině za volantem. Celou prohlídku završila praktická ukázka hašení modelu hořícího domu na dvoře za penzionem, což si

následně s větší či menší pomocí mohly děti vyzkoušet samy. Na rozloučenou nemohla chybět ani houkačka zásahového vozu.
Chtěly bychom hasičům poděkovat za příjemně strávené dopoledne a popřát co nejvíce malých nadšenců rozhodnutých věnovat se tomuto náročnému, ale důležitému poslání.

Kateřina Zimáčková

Okénko do dění na základní škole ve 2. pololetí

Ochutnávka aktivit 1. stupně ZŠ
U nás ve škole nezahálíme a pořád se něco děje. Připravili jsme vám stručný výčet těch nejzajímavějších akcí.
V průběhu 2. pololetí navštívily děti knihovnu a seznámily se s tvorbou spisovatelky Ivony Březinové, se kterou se následně setkaly osobně při besedě přímo u nás ve škole.

Předškoláčci poprvé zasedli do školních lavic, aby si vychutnali atmosféru blížící se 1. třídy. V dubnu je u zápisu přivítali hrdinové pohádky Boudo, budko, kdo v Tobě přebývá. A nechyběl ani fotokoutek. Všichni to zvládli skvěle a již nyní se na ně ve škole těšíme.
Před velikonočními svátky škola uspořádala Jarmark, na kterém zaujali svým působivým vystoupením prvňáčci. Překvapili i naši nejmenší za doprovodu dětské cimbálky. Potěšila nás hojná účast rodičů i prarodičů, kteří si mohli vybrat z mnoha povedených velikonočních dekorací.

Třeťáci si za odměnu splnili přání. Spolu s rodiči i třídní učitelkou si zasportovali v Jumping parku v Hodoníně.
Pro budoucí žáky z Vacenovic jsme připravili setkání s našimi páťáky. Aktivity probíhaly v duchu blížící se olympiády v Paříži pod názvem Letní hrátky.

Děti nezahálely ani v dopravní výchově. Na hřišti v Kyjově si ověřily své znalosti na kole či koloběžce a měly možnost získat řidičský průkaz.

Tělesnou výchovu zpestřili dětem zástupci spolku Magnet. Mohly si tak vyzkoušet netradiční formy her a zábavy.

Den Země jsme oslavili v přírodě, kde smíšené týmy hledaly zprávy s úkoly a získávaly písmenka tajenky: Jedna Země – Jedno lidstvo.

Poslední dubnový den jsme si užili v maskách čarodějnic, vyzkoušeli hry s koštětem a za společného zpěvu se předvedli ve veselém průvodu školou.

Závěr května byl dlouho očekávanou odměnou pro prvňáčky, kteří byli v Hodoníně slavnostně pasováni na čtenáře. Sklidili obrovskou pochvalu za skvělé vystoupení pod vedením paní učitelky Stávkové.

Školní výlety se nezadržitelně blíží. Poté se ještě můžeme těšit na Den zdraví, závěrečnou návštěvu knihovny a prázdniny mohou začít.

Ochutnávka aktivit 2. stupně ZŠ

Ani na 2. stupni se nenudíme a je tu pořádně živo. Po jarních prázdninách jsme všichni naskočili na pracovní a občas i zábavnou vlnu.

Na přelomu února a března se sedmáci vydali na dlouho očekávaný lyžařský výcvikový kurz do Jeseníků na chatu Brněnka. Sněhu sice bylo poskrovnu, ale zábavy si všichni užili dost a dost.

V březnu se žáci 6. tříd vypravili do Brna. Šesťáci si v muzeu Anthropos prohlédli krásné expozice a vyslechli poutavý výklad pana průvodce o životě lidí v pravěku. Poté zhlédli zajímavou videoprojekci v planetáriu o vesmírných oázách.

Vybraní žáci 9. tříd si pro změnu užili den v brněnské zoologické zahradě, kde se zúčastnili soutěže Den ptactva, v níž si ověřili své znalosti o zástupcích ptačí říše.

Žáci 8. tříd se pomalu připravují na příští rok, kdy si budou muset vybrat střední školu či učební obor. Proto se v Kyjově zúčastnili exkurze Budoucnost řemesel a navštívili Informační a poradenské středisko pro volbu povolání při ÚP Hodoníně, kde zjišťovali, který obor by pro ně byl nejvhodnější.

V rámci Dne Země jsme se snažili zvelebit okolí školy. Žáci s pomocí učitelů a technických pracovníků obce Milotice odvedli velký kus práce. S upravováním budeme dále pokračovat, ještě nejsme u konce.

Květen byl ve znamení velkého cestování. Vybraní žáci 7., 8. a 9. tříd (celkem jich bylo 56) se po pěti letech vypravili se čtyřmi vyučujícími do Velké Británie, konkrétně do Londýna se zastávkou v Paříži. Všichni si odvezli spoustu zážitků. Nemůžeme nezmínit úžasnou Eiffelovu věž, královský hrad Windsor, kouzelné muzeum voskových figurín Madame Tussauds, historický most Tower Bridge, Big Ben, budovu parlamentu a mnoho dalších památek Londýna. Také plavba trajektem či jízda vlakem přes kanál La Manche a samotný pobyt žáků u rodin jsou nezapomenutelnými momenty.

Průběžně se také snažíme využívat školní zahradu, kde občas trávíme hodiny českého jazyka, matematiky, angličtiny, výtvarné výchovy a snažíme se tak dětem zpestřit výuku.

Den dětí jsme oslavili již tradičně návštěvou kina v Hodoníně, kde žáci zhlédli film, který si vybrali v anketě.
V červnu nás čekají poslední hodiny tělesné výchovy se spolkem Magnet, který našim žákům dává pěkně do těla a také společný projekt Den zdraví. I ten bude především věnovaný tolik důležitému pohybu.

Všichni žáci už se těší na třídní výlety (někteří už je mají za sebou) a deváťáci určitě netrpělivě očekávají obhajoby svých absolventských prací, kterými završí své devítileté působení v milotické škole.

A největší úspěchy na závěr…
V průběhu 2. pololetí se naši žáci zapojovali do mnoha soutěží – jazykových, matematických, výtvarných, přírodovědných, dějepisných a dalších. V některých z nich dosáhli velkých úspěchů a my jsme na ně moc hrdí.
Anna Umscheidtová (7.) – 1. místo v okresním kole olympiády v něm. jazyce
Tereza Zlámalíková (7.) – 2. místo v okresním kole olympiády v něm. jazyce
Vojtěch Zmeškal (9.B) – 2. místo v okresním kole biologické olympiády
Anna Ingrová (9.A) – 2. místo v krajském kole dějepisné olympiády
Aneta Šikulová (9.B) – 1. místo v národním kole výtvarné soutěže Mé toulky za zvěří
Zita Kašíková (8.) – 2. místo v národním kole výtvarné soutěže Mé toulky za zvěří
Děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy a přejeme mnoho úspěchů v příštím školním roce.
Hurá na prázdniny!

Učitelský sbor ZŠ Milotice

Příroda Milotic – slepýši

Slepýš (*Anguis sp.*) je beznohý ještěr s hadovitým tvarem těla, který bývá nejčastějším důvodem záměny s hady. Délka bývá průměrně okolo 35–45 cm. Samci bývají obecně větší a mohutnější než samice. Jak to, že slepýš není had? Odlišujících znaků je hned několik. Slepýši mají oproti hadům na kostře patrné pozůstatky, tzv. rudimenty zakrnělých končetin, mají zachovalá oční víčka, takže jsou schopni mrkat, po celém obvodu těla mají stejné šupiny, bez rozdílu tvaru a funkce. Ocas bývá dále standardně delší než tělo a při obraně jsou schopni ocas „odhodit“, a tím odlákat predátora. Tomuto typu obrany se říká autotomie. Z toho důvodu se nedoporučuje slepýše neodborně chytat. Zbarvení slepýšů je velmi variabilní: od měděně červené přes nejrůznější odstíny hnědé, šedou, až po břidlicově tmavě šedou. Samice mají obvykle kontrastní zbarvení, kdy hřbet je světle lesklý a boky tmavé, samci jsou obvykle celí stříbřitě šedí.

Zajímavé je také příležitostné modré skvrnění na hřbetu, převážně samců. Jedná se o tzv. kryptický druh plaza, žije skrytě, nejaktivnější je v noci, brzy ráno nebo za soumraku, popř. v létě po dešti, když loví potravu. Člověk se s ním většinou setkává v zahradách, na polích, lukách, či ve vinici. Náhodně bývají skryti pod nejrůznějším materiálem (desky, plachty, guma…). Zimují v kompostu či hromadách posečené trávy. Živí se drobnými bezobratlými, nejčastěji žížalami a slimáky (včetně rezavých, nepříjemných plzáků španělských). Rozmnožování slepýšů je pohlavní, samci provádí souboje o samice, ve kterých dochází často ke zraněním, které si způsobují samci svými relativně dlouhými a ostrými zuby. Také při páření samotném si samci přidržují samice skousnutím za hlavou. Slepýši jsou vejcoživorodí, tzn., že vaječný vývoj probíhá v těle samice a mláďata se klubou při průchodu vejce kloakou. Po narození jsou mláďata již plně vyvinutá a okamžitě se o sebe sama starají.

Plazi jsou obecně nepostradatelnou součástí ekosystému, kde hrají významnou roli predátorů. Stejně tak i slepýši. Slepýš ale není jen jeden! Dlouho popisovaný slepýš křehký (*Anguis fragilis*) byl v posledních letech na základě genetických analýz rozdělen na dva samostatné druhy: slepýš křehký (*Anguis fragilis*) a slepýš východní (*Anguis colchica*), které se od sebe na první pohled odlišují jen v několika málo znacích. V rámci svého studia v roce 2021 jsem se podílel na výzkumu kontaktní (a možná i hybridní) zóny těchto druhů, která dle všech informací zřejmě prochází i Miloticemi. Proto je nutné si uvědomit, že i takto nevýrazný ještěr, jakým slepýš je, může být významným vědeckým materiálem. Pokud tedy slepýše na vaší zahrádce nebo poli potkáte, nelekejte se a vězte, že máte nejenom pomocníka v boji se slimáky, ale i významný a zákonem chráněný živočišný druh. Pokud budete mít na zahradě kompost nebo hromadu pohrabaného listí, slepýši vám budou vděční.

Aleš Prágr

Blešákem k ping - pongu

Všichni rodiče jistě znají zkratku SRPŠ (sdružení rodičů a přátel školy). Jak se před nedávnem ukázalo, troufám si tvrdit, že vskutku přátel. Vše to začalo jen jednou prostou otázkou… Jak zvýšit příjem do pokladny SRPŠ tak, abychom mohli mnohem více investovat do potřeb dětí ve škole? Nejenom přispívat na výlety a různé odměny pro děti, ale zpříjemnit jim i volné chvíle, jež ve škole tráví. Vznikl tak nápad s bleším trhem a ten se ukázal jako velmi přínosný. Byl to nápad přímo skvělý! Do celé akce se zapojila skupinka odhodlaných rodičů, kteří svým zápalem pro věc odvedli úžasnou práci a patří jim velké poděkování. Jistě, nejenom jim, ale také dětem, které se aktivně zapojily a všem, jež přišli náš společný počin podpořit. Velké poděkování neodmyslitelně patří vedení školy, zároveň také obci Milotice a všem sponzorům, díky nimž jsme mohli notnou část získaných prostředků ušetřit ve prospěch

pokladny SRPŠ. Z výtěžku této akce byl již dětem pořízen stolní fotbálek a aktivně se pracuje na pořízení pěti pingpongových stolů. A aby to nebylo jen o nakupování, byl rovněž připraven bohatý doprovodný program, takže se nikdo nenudil. K tomu dobrá káva, domácí zákusky či klobásy… Zkrátka, příště mezi nás přijďte, jistě to nebyla akce poslední.

Markéta Loukotová

Hasiči - poplach

Pomooooc! Hoří! Au, to pálí! Co si počnu? Vždyť já tady zůstanu… zapomněli na mě! Co teď?!

Takhle drastické to naštěstí nebylo. Jednalo se o požární cvičení pro naše hasiče. Všechny třídy včetně mateřské školy a jídelny byly evakuovány. Holky ze zdravotnické školy v Kyjově nám posloužily jako figurantky na vážnější zranění, která bylo nutné odborně ošetřit. My, jako hasičky, jsme si zahrály život ohrožující situace a naši kolegové nás museli ve škole najít a poskytnout nám 1. pomoc. Jedna z nás měla vymknutý kotník, druhá ležela v mdlobách. Vše se podařilo na výbornou. Jsme moc rády, že můžeme být součástí dobrovolných hasičů a že jsme jim mohly při nácviku podobných situací pomoct. Zároveň věříme, že se na naší škole nikdy nic podobného ve skutečnosti dít nebude (a koneckonců.. ani nikde jinde…). Buďme na sebe opatrní!

Dominika Sovová, Zuzana Horáková, žákyně 9. tříd

Zbožná bratrstva v Miloticích – II. díl

Třetí zbožnou konfraternitu – pod patronací sv. Anny – založil v Miloticích první zdejší děkan Karel Krištof Ležatka v roce 1739. Jednalo se o „pobočku“ svatoanenského bratrstva v Pustiměři, kde se nacházel poutní kostelík zasvěcený právě sv. Anně. Ležatka, rodák z Holešova, patrně na toto poutní místo v dětství putovával a činil tak pravděpodobně i později s milotickými farníky.

Členové bratrstva byli zavázáni úctou k Bohu a k patronce sv. Anně, přičemž svým zbožným chováním měli být vzorem pro ostatní věřící. Ke svaté zpovědi přistupovali čtyřikrát v roce: o slavnosti narození Páně (25. 12.), na Zelený čtvrtek či Velikou noc, na Seslání Ducha sv. a o svátku sv. Anny (26. 7.). Měli se účastnit liturgie a dodržovat církví stanovenou zbožnou praxi, a to zvláště v postě, o tzv. suchých dnech (čtyři období během roku), o křížových dnech a o Popeleční středě. Dále se měli účastnit procesí a modliteb, obzvláště o Božím Těle. Při procesích měli navíc chodit s rozžatými svícemi, účastnit se ho v tichosti, bez klevetění, smíchu, pomluv, nactiutrhání a posuzování bližního. Zvláštní povinností bylo, že alespoň dva sodálové měli vždy s rozžatými svícemi doprovázet kněze s eucharistií jdoucího zaopatřovat nemocného.

Direktivum o pobožném chování platilo i pro každou účast na mši svaté. Členové, kteří uměli číst, měli hned po druhém zvonění přijít do kostela a pomáhat rektorovi se zpěvem kostelních písní před začátkem mše svaté. Regule nařizovaly o suchých dnech modlitby za živé a zemřelé členy. Každý měsíc – vždy o třetí neděli – byly za sodály slouženy mše svaté: v lichém měsíci za zemřelé členy, v sudém za živé. Při nich navíc bratři a sestry chodili na oběru kolem hlavního oltáře opět s rozžatými svícemi. Před začátkem těchto mší měli mladší členové vyzvánět kostelními zvony. Bratrským oltářem byl nepochybně oltář Panny Marie Bolestné, poněvadž se zde dodnes nachází obraz sv. Anny vyučující Pannu Marii. Sodálové se měli dále účastnit pohřbu každého člena, přičemž čtyři bratři doprovázeli rakev s fakulemi. Podle svých možností měli sodálové finančně podporovat činnost bratrstva a také pustiměřskou kapli sv. Anny. Noví členové byli přijímáni milotickým farářem za přítomnosti všech ostatních bratří a sester.

V případě, že by se mezi členy konfraternity vyskytly spory (nenávist, sváry, různice, msta, vedení neuctivých řečí, daremné trávení času apod.), měla být tato skutečnost ohlášena radním bratrstva, „aby se dosáhlo pokoje“. Řešení sporů mělo několik stupňů. Pokud by se provinilci nepolepšili a na rezultát „starších“ by nebrali ohled, měli být napomenuti znovu. Pokud by ani toto nepomohlo, mělo následovat vyloučení takovéhoto „daremného“ člena. Na základě buly Inocence XI. se udělovaly 40denní odpustky členům bratrstva o čtyřech bratrských svátcích i při jiných příležitostech, za splnění konkrétních podmínek.

Kolik mělo svatoanenské bratrstvo v milotické farnosti členů, opět nikde uvedeno není. Díky posmrtným odkazům je však několik konkrétních sodálů známo. Mezi ty zakládající patřila jistá Kateřina Maradová z Vacenovic (?1652–1739), která byla pohřbena i do krypty pod milotický kostel a rovněž neprovdaná („panna“) Mariana Martinkovská (+1739), jež byla služebnou na zámku a jejíž příbuzní si pronajímali hospodu Gandii u milotického zámku. Dalšími členy byli Antonín Němčanský z Mistřína (?1695–1740), domkař Jan Mach ze Svatobořic (?1670–1748) a dlouholetý milotický kaplan Vavřinec Karlík (?1699–1745).

Svatoanenská sodalita se od svého založení těšila velké popularitě. Už v roce 1751 disponovala majetkem o velikosti 56 zlatých, o dvacet let později 87 zl. a v roce 1780 dokonce více než 111 zlatými (nejstarší františkánské bratrstvo mělo tehdy ani ne poloviční majetek). Do vybavení konfraternity patřila kromě matriky členů také soška sv. Anny pro uchycení na rakev, dva svícny, plechové fakule a kápě pro jejich nosiče.

V roce 1773 byla v Miloticích založena poslední, v pořadí čtvrtá, zbožná sodalita, a sice bratrstvo Ustavičného klanění Nejsvětější svátosti oltářní. Tato bratrstva adorantů byla biskupy zakládána na podnět dekretu Marie Terezie ze září 1772, zejména ve venkovských farnostech. Takovéto adorační konfraternity byly zásadně nemajetné (bez příjmů a fundací), čímž se vymykaly „starým“ barokním sodalitám. Jejich účelem byla ustavičná adorace svátosti oltářní, a to tím způsobem, že každé bratrstvo mělo během roku určen jeden den, kdy před eucharistií jeho členové adorovali. Díky tomu se pak v dané diecézi adorovala eucharistie nepřetržitě, každý den, ač na různých místech. V Miloticích bylo takovéto bratrstvo adorantů založeno 26. dubna 1773 a jako adorační den mu byl ustanoven 3. prosinec. Podle popisu faráře Goltmana z roku 1775 držela sodalita, kromě pevně stanoveného adoračního dne, také každý měsíc adorační hodinu o některé neděli: Nejsvětější svátost se ráno na hodinu vystavila a vystavena zůstávala ještě další hodinu po čas zpívané mše svaté. Adorující bratři a sestry získávali tímto způsobem plnomocné odpustky uplatnitelné pro duše v očistci. Každý měsíc přistupovali členové rovněž ke svaté zpovědi.

Ani v tomto případě není o počtu členů v Miloticích nic známo. Sodálem však byl s velkou pravděpodobností samotný majitel milotického panství, patron kostela a probošt olomoucké kapituly František Ludvík Serényi (1705–1780). Ten totiž nechal pro potřeby bratrstva hned v roce 1773 zhotovit rokokovou monstranci u olomouckého zlatníka Jana Jiřího Löwa (?1726–1790). Kromě ní náležel k roku 1780 do vybavení sodality rovněž kalich, dvojice plastických figur – v podobě mešní knihy a apokalyptického beránka – sloužících k ozdobě rakve zemřelých členů a velká červená korouhev, jež měla na rubu obraz poslední večeře Páně a na líci sv. Václava adorujícího eucharistii.

I v případě tohoto vybavení se zřejmě jednalo o donátorství ze strany Františka Ludvíka Serényiho. Zbožný probošt touto iniciativou usiloval o „vyrovnání“ nově založené sodality se starými, klasickými, ve farnosti dosud fungujícími bratrstvy sv. Františka Serafínského a sv. Anny. Po proboštově smrti se členem adorační konfraternity stal zřejmě i jeho následovník Karel Bernard Serényi (1748–1811) se svou rodinou, neboť do dnešních dnů se v depozitáři milotického zámku dochovala část právě onoho funerálního vybavení bratrstva: kniha i beránek (viz foto).

Všechna zbožná bratrstva v českých a rakouských zemích byla zrušena za vlády Josefa II. dekretem z 22. května 1783. Faktické rušení a nařízený převod jejich majetku na lokální školský či chudinský fond pak probíhal v následujících letech. I tento císařův reformní krok narážel u stále barokně cítícího obyvatelstva na odpor, takže na některých místech se udrželo fungování konfraternit až do počátku 90. let 18. století. Zdá se, že i Milotice patřily k těmto místům, neboť finanční majetky obou existujících bratrstev byly převedeny na milotický chudinský fond až v roce 1791. Z činnosti milotických zbožných sodalit se navzdory třem uplynulým stoletím dochovaly do dnešních dnů, kromě bočního oltáře Panny Marie Bolestné, figury onoho beránka a knihy a ona rokoková monstrance z roku 1773. Určitým reliktem však mohou být i fakule, které se dodnes „nosí“ při slavnostních bohoslužbách a jejichž užívání souviselo právě s aktivitami obou bratrstev v 18. století.

Václav Lunga

NÁRODOPISNÝ FESTIVAL KYJOVSKÉHO DOLŇÁCKA

MILOTICE '24

FESTIVALMILOTICE.CZ

1.- 4. SRPNA

ČVRTEK 1. SRPNA, 18.30 (KOSTEL A PARK)
DARY ŽIVOTA (KONCERT PÍSNÍ POSVÁTNÝCH) | **ZA SVITU LUNY** (VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ JOSEFA KLVANI ZA DOPROVODU CIMBÁLOVÉ MUZIKY)

PÁTEK 2. SRPNA, 19.30 (AMFITEÁTR, ŠIDLENY)
ZÁMEK, KOSTEL, HOSPODA ANEB STŘÍPKY ZE ŽIVOTA „MILOCKÉHO PANSTVÍ" (ZVYKOSLOVNÝ POŘAD Z HISTORIE OBCE) | **VARMUŽI** (HUDEBNÍ KLENOTNICE K 60. VÝROČÍ ZALOŽENÍ VARMUŽOVY MUZIKY) | **MISTR SKOKAN MILOCKÝ** (SOUTĚŽNÍ POŘAD VE ZPĚVU KYJOVSKÉ SKOČNÉ) | **LABUŽNICKÝ JARMARK** | **TANEČNÍ ZÁBAVY MEZI SKLEPY**

SOBOTA 3. SRPNA, 16.00 (AMFITEÁTR, ŠIDLENY)
ZPĚVÁČCI (MALÍ VÍTĚZOVÉ REGIONÁLNÍCH KOL FOLKLORNÍCH PĚVECKÝCH SOUTĚŽÍ) | **DĚTI DĚTEM** (TANEČNÍ POŘAD NEJMENŠÍCH ÚČINKUJÍCÍCH) | **HUDCI, MILÍ HUDCI** (POŘAD K 30. VÝROČÍ ZALOŽENÍ MUZIKY HUDCI Z KYJOVA) | **JEHLOU MALOVANÉ** (LIDOVÝ ODĚV NA KYJOVSKU V PROMĚNÁCH ČASU) | **NOKTURNO** (NOČNÍ HUDEBNÍ POŘAD SE VZÁCNÝMI HOSTY) | **OLINPIJÁDA** (NETRADIČNÍ SOUTĚŽNÍ KLÁNÍ) | **DÍLNIČKY PRO DĚTI** | **LABUŽNICKÝ JARMARK** | **HOP, NOŽKY**(ŠKOLA TANCE) | **TANEČNÍ ZÁBAVY**

NEDĚLE 4. SRPNA, 12.30 (ZÁMEK MILOTICE - ZAHRADA, ORANŽERIE)
HRAJTE NĚ, HUSLIČKY (DĚTSKÉ MUZIKY) | **VAŠEK HORÁK** (POŘAD K 80. NAROZENINÁM VÝZNAMNÉHO ZPĚVÁKA LIDOVÝCH PÍSNÍ) | **HANTÁL SLAVÍ 30 LET** (JUBILEJNÍ KONCERT CIMBÁLOVÉ MUZIKY Z VACENOVIC) | **KDYŽ SBORY TANČÍ** (SBORY A VYSLOUŽILÍ TANEČNÍCI) | **ĽH STANO BALÁŽA** (ZÁVĚREČNÝ KONCERT HOSTA FESTIVALU) | **DĚTSKÉ ODPOLEDNE NA ZÁMKU** | **KRAJ OCEŇUJE** (MISTŘI TRADIČNÍ RUKODĚLNÉ VÝROBY JIHOMORAVSKÉHO KRAJE) | **MALUŠENKÝ PRINC** (KŘEST KNIHY S AUTOGRAMIÁDOU) | **POSELSTVÍ V PÍSNI** (ZAMYŠLENÍ NAD TÉMATEM SOBOTNÍHO NOKTURNA) | **VÝSTAVY** (FOTOGRAFIE, OBRAZY, KROJE) | **JARMARK ŘEMESEL**

Milotice - zpravodaj - čtvrtletník, XXVI. ročník, 2. číslo. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 1. 7. 2024.
Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.
Redakční rada: L. Knotková, R. Šeďa, R. Kundrata, M. Grufíková. Uzávěrka příštího čísla: 10. 9. 2024.
Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory přispěvovatele.